

SEDAM RAZINA AUTORITETA

Alan Vincent

SEDAM RAZINA AUTORITETA

Alan Vincent

Približno procijenjeno vrijeme za čitanje: 74 minute

Sažetak:

Alan Vincent postavlja božanski poredak autoriteta u skladu sa Božjom Riječi. Kako god da se putevi ovoga svijeta suprotstavljaju Božjem poretku, Pismo to jasno naziva pobunom protiv Boga i Njegove Riječi. Nasuprot svakoj istinskoj i pravoj razini autoriteta stoji lažni autoritet. Ova poruka raščičava nejasnoće u razlikovanju pravog i lažnog i pokazuje put pobjede i mira koji je dostupan svakom vjerniku kroz poslušnost božanskom poretku autoriteta.

Biblijski stihovi:

Izlazak 22:1; Brojevi 12, 14,16; 1. Samuelova 15:23; 2. Ljetopisa 20:17; Job 42:5-6; Psalam 68:6; Psalam 119:105; Izreke 6:31; Matej 10:41; Matej 28:18; Marko 6:4; Marko 7:8; Luka 10:19; Luka 18:1; Djela 5:29; Rimljanima 13:1; Rimljanima 13:1-5; Rimljanima 13:7; 1. Korinćanima 8:7; 1. Korinćanima 11:10; Galaćanima 3:1-3,5; Efežanima 6:2; 1. Timoteju 1:19; 1. Timoteju 5:17; Jakovljeva 1:2; 1. Petrova 2:13.

SEDAM RAZINA AUTORITETA

Alan Vincent

Želim govoriti o sedam razina autoriteta. Otvorite sa mnom 13. poglavlje Poslanice Rimljanima, želim čitati od 1. do 5. stiha:

Neka se svatko pokorava višim vlastima, jer nema vlasti osim od Boga. I one koje postoje, od Boga su uspostavljene. Zato onaj koji se suprotstavlja vlasti protivi se odredbi Božjoj. A koji joj se protive, navući će sami na se osudu. Poglavaru se ne treba bojati kad se radi dobro, već kad se radi zlo. Hoćeš li da se ne moraš bojati vlasti, čini dobro te ćeš s njezine strane imati hvalu! Jer ona služi Bogu za tvoje dobro. Ali činiš li zlo, boj se, jer ne nosi uzalud mača. Ona, naime, služi Bogu da kazni onoga koji čini zlo. Zato se treba pokoravati ne samo zbog straha od kazne nego i radi savjesti.

Bog po cijelom svijetu puno govori o duhovnom autoritetu, ali ljudima je dosta toga nejasno. Želim ovo u potpunosti izvesti na čistac u našim umovima. Sjetite se samo riječi proroka Malahije. Rekao je da će doći Ilija koji će imati službu. Ta služba će obnoviti obitelj i, pored toga, neposlušne će okrenuti k pravednosti i narod učiniti spremnim za Boga. Ovo je spomenuto i u Lukinom evanđelju da se opiše što će Ilijina služba obavljati u Novom zavjetu. Bogu Sotona nije problem. Vrlo Mu je lako uništiti Sotonu, ali On mora postupati pravedno. Kada bi došao i izravno osudio Sotonu, tada bi istodobno morao osuditi i čovjeka. I tako mi kažemo:

«Bože, zašto ne učiniš nešto sa đavlom?»

On odgovara:

«Meni je lako doći i srediti đavla. Ali ako bih se izravno umiješao sa svojim božanskim autoritetom, morao bih istodobno osuditi i čovjeka. Ne mogu osuditi đavla, a da ne osudim čovjeka. A još uvijek ne želim ljudima donijeti konačni sud. Želim da se ljudi spase, a ne da budu osuđeni.»

Haleluja! Takvo je Božje srce. On zadržava dan konačnog vječnog suda i dozvoljava Sotoni da nastavi činiti zlo. Njemu se to zlo ne sviđa i žarko čezne da uništi đavlova djela na zemlji. Ali Bog može zakonito uništiti đavolska djela djelujući svojom silom kroz čovjeka. To je veliki razlog zbog kojeg je Isus morao u potpunosti postati čovjek prije nego je mogao uništiti djela đavla. Nije uništio đavolska djela u moći svog vlastitog božanstva. U svojoj se čovječnosti predao Bogu Duhu. Bog Duh je uništio Sotonina djela kroz kanal Isusove ljudskosti. Gledajući iz te perspektive, dan crkve je uvelike jači od dana Isusove čovječnosti. Vidite li to? Zato je rekao:

«Bolje je da Ja odem i da Duh dođe u vas. Ono što je Duh činio kroz mene, jednog čovjeka na zemlji, sada mogu umnožiti kada imam mnoge muškarce i žene koji su na raspolaganju Duhu.»

Haleluja! Eto, to je tijelo Kristovo. To su udružena ljudska bića dostupna Bogu Duhu Svetom. Potencijal ovog novog Krista uvelike nadmašuje Krista kojeg smo vidjeli u Isusovoj osobi. Zašto je Isus bio tako djelotvoran u svojoj ljudskosti? Odgovor je vrlo jednostavan: potpuno se predao na raspolaganje Bogu Duhu Svetom. Bog Duh Sveti je mogao djelovati kroz Njega bez ikakvih ograničenja. Problem ne leži u moći đavla. Problem je neposlušnost Božjeg naroda. Pogledajte, u službi Isusa Krista vidimo što Bog može postići kroz jednog poslušnog čovjeka. Amen? Ako pogledate u 5.

poglavlje Rimljana, tamo ćete naći usporedbu između neposlušnog Adama i poslušnog Isusa. Kroz neposluh jednog čovjeka, mnogo užasnoga se dogodilo. Kroz poslušnost jednog čovjeka, mnogo predivnoga se dogodilo. Haleluja! Kriterij je poslušnost čovjeka. Sada želi crkvu slične poslušnosti. Dio Ilijine službe se sastoji u vraćanju Božjeg naroda u poslušnost i pravednost. Razumijete li to? I onda se đavao bori kao lud ne bi li to spriječio, jer to znači kraj njegovog kraljevstva. Odvija se velika borba oko autoriteta. I vidimo da u Rimljanima 13:1 piše:

Neka se svatko pokorava višim vlastima.

Oko ovoga se ne raspravlja, to jednostavno piše u Pismu. Morate biti poslušni autoritetu, jer ako nismo poslušni, postajemo pobunjenici. Najgori grijeh u Pismu nije preljub, nego pobuna. Tako Bog na to gleda. U Božjim je očima pobuna gora od ubojstva. Pismo je o tome uvijek jasno. U 15. poglavlju 1. Samuelove Bog je odbacio Šaula zbog pobune. I prorok Samuel u 23. stihu kaže Šaulu:

Nepokornost je kao grijeh čaranja, samovolja je kao zločin s idolima.

Ako se ne želimo pokoriti, demoni nas mogu oštetiti jednako kao da se bavimo vračarstvom. Čujete li me? Bitno je da uvijek to vidimo. Da se netko počne aktivno baviti vračarstvom, što mislite da bi mu se dogodilo? Demoni ga počinju kontrolirati. Biblija kaže da se događa potpuno isto u slučaju nepokornosti. Kad biste u svoju spavaću sobu stavili neke hinduističke bogove i počeli ih obožavati, što biste očekivali da se dogodi? Demoni bi preuzimali kontrolu nad vama zato što obožavate te idole. Što se đavla tiče, nepokornost uzrokuje jednaku ranjivost i neotpornost. U grčkom originalu se podrazumijeva, možda nije tako jasno na engleskom i ne znam kako je sa njemačkim, da postoji poredak autoriteta i rečeno nam je da se moramo podrediti višem autoritetu. Često dolazi do zabune ili zbrke oko autoriteta. Nekoliko je autoriteta nad našim životima. Suprug može govoriti jedno, crkveni vođe drugo, a svjetovne vlasti treće. I koga ćete vi poslušati? To je zbrka oko autoriteta koju danas želim razjasniti. Nejasnoću ne smijemo koristiti kao izgovor za odbijanje pokoravanja autoritetu. Od svakoga se očekuje da se pokori zakonitom autoritetu. Tako postupajući, dobijamo sigurnost i zaštitu Božje vladavine. Ukoliko tako ne postupamo, izlažemo se đavlovoj manipulaciji. Ovo nam mora biti kristalno jasno. Počnimo sa pregledom različitih razina autoriteta. Izložiti ću vam sedam razina autoriteta. Nasuprot svakoj pravoj razini autoriteta stoji lažni autoritet. Sotona uvijek želi unijeti zbrku, gdje god je moguće. Evo najviše razine autoriteta:

1. Božanski autoritet

To je božanski autoritet, iskustveni, božanski i suvereni Božji autoritet. Vrhovni autoritet je Božja manifestirana prisutnost. Ne ono što Bog kaže, nego ono tko Bog jest. Kada se Bog manifestira, tada uistinu stojimo licem u lice sa najvišim autoritetom. Divno je učenje kada u Pismu vidimo što se događa svaki put kada se Bog manifestira. Kada najarogantniji i najnepokorniji vide Boga, oni kažu: «Stijene padnite na nas i sakrijte nas od onoga kome moramo položiti račun!» Svaka pobuna i svaki argument jednostavno iščezavaju u Božjoj prisutnosti. Sama Božja prisutnost uništava sve što je oprečno Njegovoj vladavini. Zato Bog treba biti oprezan kako se manifestira. Razumijete li to? Kada bi se Bog manifestirao, to bi

razorilo sve što Mu nije podloženo. I zato nije moguće vidjeti Božje lice. Čak i kada je Mojsije rekao:

«O, pokaži mi svoju slavu!»,

Bog je pazio da pokaže samo dio sebe. Nećemo sada u to ulaziti, ali divno je učenje vidjeti u Pismu što se dogodilo svaki put kada se Bog manifestirao. Pogledajmo samo jedan primjer iz Joba. Otvorite Knjigu o Jobu, 42. poglavlje. Ovi učeni ljudi su raspravljali o Bogu kroz cijela 42 poglavlja. I još uvijek traje rasprava, prepirka i diskusija. Tu je i Job pun svoje samopravednosti i tada se pojavljuje Bog. Pogledajte Joba 42:5,6:

Po čuvenju tek poznavah te dosad, ali sada te oči moje vidješe. Sve riječi svoje zato ja poričem i kajem se u prahu i pepelu.

Rasprava je završila čim je ugledao Boga. To je Božje veliko tajno oružje. Vjerujem da će Bog u vrlo skoroj budućnosti otkriti svoje najveće i konačno oružje, a to je manifestiranje Njegovog Sina u svoj uzašnoj slavi. Tada će se Islam, sve druge religije i humanizam pokazati tako glupe i jadne. Haleluja! Meditirajte na ovome, jer to je velika istina koju vam ovdje otkrivam u svega nekoliko riječi. Svi ti sami sebi važni vođe crkve! Jednostavno će uvenuti. Pogledajte što se dogodilo apostolu Ivanu. Samo je pao licem na zemlju. Starješine janjeta pred Njim skidaju krune i sav autoritet, vlast i arogancija jednostavno iščezavaju. Božja prisutnost je vrhovni autoritet. Moramo se približiti Bogu da bismo živjeli pod tim autoritetom. Krv će nas moćno oprati. U protivnom se nemojmo usuditi ni izdaleka prići Bogu. Ali krv ima takvu moć da nas može uvesti u Božju prisutnost i tada stvarno možemo stajati pred Bogom. Haleluja.

Prije nekoliko godina su me zamolili da služim o tome trebaju li žene pokrivati glave ili ne. Nisam to želio, jer sam mislio kako ne želim ulaziti u te gluposti. Ali sam se složio da ću jedan dan poučavati najbolje što sam mogao razumjeti to temu. I kako se taj dan približavao, mislio sam:

«Da barem nikada nisam na ovo pristao.»

Očajnički sam od Boga tražio neko otkrivenje o tome. Meditirao sam na 1. Korinćanima 11:10 gdje piše da žena mora imati autoritet na glavi ili nad glavom zbog anđela. Nije bilo puno pomoći od napisanih riječi. Ali dok sam meditirao na tome, Duh Sveti mi je dao otkrivenje i odjednom sam bio toliko izbuđen da sam trčao po radnoj sobi:

«Haleluja!»

Te sam nedjelje propovijedao nešto što se samo izlivalo iz mene. Bilo je tako veličanstveno. Ako se pitate što sam rekao, postoji kazeta na engleskom ako želite. Želim se usredotočiti samo na jedno. Evo što sam vidio:

Anđeli, pa čak i kerubini, pokrivaju se u Božjoj prisutnosti. Amen? Nijedno stvoreno biće, osim otkupljenog čovjeka, ne može stajati pred Bogom nepokriveno. Nama je to omogućila krv. Učinila nas je većima od anđela i možemo pred Bogom stajati nepokriveni. Zapravo, kada bi čovjek pokrio glavu, uvrijedio bi otkupljenje koje mu je priskrbio Isus. A što je sa ženama? Za njih vrijedi isto. Ali postoji mogućnost da im društvo ne odobri slobodu koju im je Bog dao. Tada imaju autoritet odabrati. Muškarac nema taj autoritet. Ne smije uvrijediti Boga pokrivanjem glave. Razumijete li to? Ali ovdje samo želim istaknuti da je čovjek tako otkupljen, da ukoliko dopusti krvi da učini svoje, može stajati nepokriven u samoj Božjoj prisutnosti. Haleluja. Tada sva moć tog autoriteta jednostavno radi u nama. Dok god tako ne upoznate Boga, ne

možete istinski početi razumijevati narav autoriteta. Prije nego počnemo krojiti zakone i propise, uđimo u Božju prisutnost i neka nas okupa slava Njegove prisutnosti i tada ćemo uistinu početi shvaćati što je to autoritet. Nasuprot tome stoji lažni autoritet koji nazivam pritisak okruženja ili društva. Dopustite da to pojasnim. To znači priklanjanje se mišljenjima i standardima onih koji me okružuju protiv Božje volje. Bio sam znanstvenik istraživač i živio sam u okruženju ateističkog, intelektualnog i arogantnog humanizma. U takvom je okruženju bilo vrlo teško i zastrašujuće vjerovati jednostavno poput djeteta. Vidio sam kako me kolege promatraju s prijezirom samo zato što sam vjerovao da je Bog stvorio svijet ni iz čega. Mogao sam vidjeti njihov nadmoćni smješak:

«Jadan i bijedan, on je tako malo od čovjeka.»

Zbog pritiska da budem prihvaćen, počeo sam praviti kompromis spram Božje Riječi. Naš način razmišljanja, odijevanja, ponašanja i naši prioriteti mogu doći pod autoritet pritiska okruženja umjesto pod Božji autoritet. Kod Pavla je bilo veliko to što nije udovoljavao ljudima nego Bogu. A kršćaninu daleko veći pritisak predstavlja ono što crkva misli da je ispravno. Morate odlučiti hoćete li biti poslušni Bogu ili ljudima.

Krenimo na drugu razinu.

Razine imaju progresivan redosljed. Ukoliko niste načisto sa prvom, ne možete ispravno razumjeti drugu.

2. Autoritet Božje Riječi

Druga razina autoriteta je autoritet Božje Riječi. Kada ste vidjeli Onoga koji je izgovorio Riječ, tada se podložite onome što je rekao. Imamo ispravan stav prema Božjoj Riječi zato što imamo ispravan stav prema Bogu. Poštujem Boga i klanjam Mu se, jer sam Ga vidio u duhu. U mom srce ne može biti ni najmanje pobune ili neposluha, jer ne bih mogao stajati u Božjoj prisutnosti s tim u srcu. To je strah Gospodnji zbog kojeg imam ispravan strah od Božje Riječi. Pokoravam se Riječi, jer se pokoravam Onomu koji je Riječ izgovorio. Možete, na primjer, u 119. psalmu vidjeti što sve psalmist kaže o Božjoj Riječi. Kako će mladić čistim sačuvati put svoj? Ne tako da neki brat moli nad njim izvodeći nekakvu duhovnu magiju:

«Sada više nemam nečistih misli.»

Sve što trebate učiniti, kako kaže, je da se pokorite Božjoj Riječi i poslušate njena pravila, to jest, da izvršite ono što kaže. Ako čitate dvije Pavlove poslanice Timoteju, u njima nalazite popis svega od čega treba bježati i čemu treba težiti. Ukoliko smo spremni izvršiti ovo dvoje, otkrit ćemo da automatski bivamo očišćeni. A što je sa vodstvom? U 105. stihu istog psalma je rečeno:

Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi.

To je dugoročno i trenutno vodstvo. Ne mogu sada proći kroz cijeli 119. psalam, ali tamo možete naći mnogo toga. Zauzmimo stav: ako je Bog rekao, učinit ću. Ako Bog nije rekao, neću to učiniti. Veoma je jednostavno, zar ne? Svatko to može razumjeti. To je dolazak pod autoritet Božje Riječi. Nasuprot tome stoji lažni autoritet tradicije.

Želim vam ispričati istinitu priču. Otišao sam služiti u jednu kuću. Boravio sam u tom domu sa jednom obitelji. Tradicionalni engleski nedjeljni ručak podrazumijeva veliku pečenku. Prije odlaska na sastanak, ona je sve pripremila i stavila u pećnicu. Imala je metalnu posudu u koju je stavila veliki komad mesa od kojeg je odsjekla po komad sa svake strane i okrenula ih. Promatrao sam dok je to radila i upitao:

«Zašto si to učinila?»

Odgovorila je:

«Hm, pa, oduvijek to tako radim. Moja majka je uvijek tako radila, a ja ne znam zašto. Pitat ću je kada je vidim slijedeći put.»

Vidjela je majku i upitala:

«Majko, kad spremaš nedjeljnu pečenu, zašto odsječeš po komad sa svake strane i onda ih okreneš?»

Majka je odgovorila:

«Pa, oduvijek to tako radim. Moja majka je običavala tako raditi.»

I baka je još bila živa. Rekla je:

«Pitat ću je.»

Kada je napokon vidjela majku, baku one gospođe, rekla je:

«Majko, svake si nedjelje uzimala veliki komad mesa i odsjekla bi po komad sa svake strane i okrenula ih. Ja sam to preuzela od tebe i činila isto. Ali zašto si to tako radila?»

Evo što je baka rekla:

«Tada sam imala malenu pećnicu da sam morala tako činiti.»

Tri generacije su nastavile ovu besmisleni tradiciju. Ali njezina je pećnica bila dovoljno velika i to je bilo potpuno bespotrebno. Začuđujuće je kako samo usvajamo tradiciju.

Tradicija može biti smiješna, ali i vrlo ozbiljna. Uđe nam u sustav, pa bismo radije poslušali tradiciju nego Božju Riječ. Jednom mi je svjetski vođa Skupštine Božje crkve nešto rekao. Vođa svjetskoga glasa! Čak je i Pentekostalna crkva danas potpuno vezana tradicijom. Rekao mi je:

«To je u redu za vas u vašim novim crkvama. Vi možete biti poslušni samo Božjoj Riječi. Ali mi moramo misliti na svoju tradiciju.»

Upravo to mi je rekao.

Otvorite Markovo evanđelje 7:8:

Vi ostavljate zapovijed Božju, a držite predaju ljudsku.

I 13. stih:

I tako ukidate Božju zapovijed svojom predajom, koju ste vi predali, i činite mnogo drugih stvari sličnih ovomu.

Zadivljujuće je kako brzo zađemo u tradiciju koja nam postane važnija od poslušnosti Božjoj Riječi. Moramo biti oprezni sa autoritetom tradicije, jer je to lažni autoritet. Uzmimo za primjer naš način odijevanja za sastanke. Tradicija je nalagala da svatko mora imati elegantno odijelo tamne boje, a Božja Riječ kaže da Bog ne gleda vanjštinu. On gleda srce. Jednom je kod nas bila izvanredno odjevena gospođa sa fantastičnim šeširo. Naravno da je trebala izgledati pristojno za crkvu. Cijelim je putem govorila zlo o ljudima iz crkve. I onda bi rekla:

«Evo, sada sam spremna za Božju prisutnost.»

Bog ne gleda ono što je izvana, nego ono što je iznutra. Dogodila se razumljiva reakcija protiv toga, pa su se ljudi opustili i počeli odijevati običnu odjeću. Ne znam kako je u Austriji, ali u britanskim je crkvama postala tradicija dolaziti u najprljavijim trapericama i najstarijem džemperu kako bi se pokazalo da više nisu pod starom tradicijom. Kad se crkva okupi, izgledaju kao da su prije toga radili u vrtu ili prali automobil. Ako se usudite doći u crkvu u pristojnoj košulji sa kravatom, svi će vas

gledati kao da se ne uklapate u Božju prisutnost. Nemojte se usuditi doći odjeveni pristojno. To je ono čudno kod tradicije. A, zapravo, Boga nije briga kako smo odjeveni, samo da smo oprani i da ne smrdimo. Umjerena i razumna urednost bi trebala biti naš životni stil. Amen? Da! Ali slobodni smo biti ono što jesmo. Pa, tako je to i sa mnogim drugim tradicijama. Krenimo na slijedeću razinu.

3. Autoritet savjesti

Duh Sveti primjenjuje istinu Božje Riječi na našu savjest – našeg duha. Otvorimo 1. Korinćanima 8:7:

Ali svi nemaju znanja. Neki, naprotiv, navikli na idola sve do sada, jedu žrtvovano meso kao idolu žrtvovano te tako kaljaju svoju savjest, budući da je slaba.

Pođimo i u 1. Timoteju 1:19:

Čuvaj vjeru i dobru savjest! Ovu su neki odbacili i doživjeli brodolom vjere.

Želim vam u Pismu pokazati da je naša savjest autoritet kojem se trebamo podrediti. Naša savjest je pouzdana samo kada je prošla izobrazbu Božje Riječi. Ne možete vjerovati svojoj savjesti ukoliko se ona nije prethodno u potpunosti podložila autoritetu Božje Riječi. Nakon vašeg obraćenja, vašu savjest mora nanovo obrazovati Božja Riječ i tako, izložena Božjoj Riječi, ona postaje osjetljiva tako da sama može trenutačno osjetiti i najmanje odstupanje od Božje Riječi. Zamislite da imate magnetni kompas koji se, budući da je zarđao, više ne može pravilno okretati. Trebate ga rastaviti, pažljivo očistiti i podmazati kako bi se opet mogao nesmetano okretati. Tada ga treba podesiti kako bi opet ispravno očitavao. Tek tada postaje pouzdan instrument pokazivanja smjera. Savjest nam se osušila dok smo živjeli u grijehu. Biblija kaže da se osušila. Otvrdnula je, pa stoga ne može više dobro prepoznavati grijeh. Neobnovljena savjest nije pouzdana jednako kao ni tjelesna savjest. Takva savjest nam dozvoljava činiti ono što nije ispravno, a upućuje nas da ne činimo ono što je ispravno. Tu mora doći autoritet Božje Riječi i naša savjest je prva koja se mora potpuno podrediti tom autoritetu. Jednom kada je naša savjest oživljena, kada je prošla izobrazbu Božje Riječi i kada postane osjetljiva, ona je izoštreno sredstvo raspoznavanja dobrog i lošeg i možemo se podrediti njenom autoritetu. To je treći autoritet u našem životu. (Govorim nešto iznimno važno. Molim vas, slušajte.) Sam Bog je autoritet broj jedan. Božja Riječ je drugi autoritet, a treći je naša oživljena savjest. Oživljena savjest preuzima kontrolu nad osjećajima.

«Ako se dobro osjećaš radeći nešto, učini to.»

Tako govori svijet. Veoma opasan lažni autoritet u karizmatičkim krugovima kaže:

«Osjetio sam vodstvo.»

Veoma često taj osjećaj nema nikakve veze sa Duhom Svetim. To samo naši osjećaji žele ići u nekom smjeru.

«Nisam osjetio da trebam doći na sastanak. Osjećao sam da trebam ostati doma i odmoriti se, brate.»

To uopće nije vaša savjest, takve stvari govore varljivi osjećaji. Tako je u devedeset posto slučajeva. Ponekad Bog kaže:

«Sada ti je, više od ičega, potreban odmor.»

Bog to ponekad može reći. Ali većina naših osjećaja dolazi od tijela i duše i nemaju nikakve veze sa Duhom Svetim. Ne smijemo dopustiti osjećajima da imaju autoritet nad našim životima, oni su lažni autoritet. Krenimo na četvrti autoritet.

4. Dodijeljeni autoritet

Dva uvjeta moraju biti zadovoljena prije nego možete djelovati u ovom autoritetu. Ako će vam Bog dodijeliti autoritet, morate prihvatiti odgovornost. Ne možete imati roditeljski autoritet nad svojom djecom dok ne prihvatite odgovornost za tu djecu. Dakle, odgovornost dolazi prije autoriteta. Nemate autoritet nad ljudima za koje nećete prihvatiti odgovornost. Briga dolazi prije naređivanja. Pastorska briga, ljubav i polaganje života za osobu uvijek su ispred ikakvog prava da se izdaju naredbe. Vrhunac dodijeljenog autoriteta je Gospodin Isus Krist. Budući da je Glava crkve, Otac Mu je dao autoritet. I u Mateju 28:18 kaže:

Dana mi je sva vlast, nebeska i zemaljska.

To je dodijeljeni autoritet. Otac Mu je sve predao u ruke i On sada ima pravo dalje proslijediti taj autoritet. Ali očigledno je da nema autoriteta koji nije podložen Njegovom autoritetu. U 13. poglavlju Rimljana je rečeno:

«Pokoravajte se višem autoritetu.»

Time nam je rečeno da moramo razabrati koji je viši autoritet kako bismo mu se mogli pokoriti. Čovjek nema višeg autoriteta od ovoga nad drugim čovjekom. Dodijeljeni autoritet je podređen autoritetu savjesti. Nikada ne može nadvisiti autoritet savjesti. Nijedna vrsta dodijeljenog autoriteta ne smije prekršiti pravi autoritet savjesti. Kada je Bog počeo crkvi vraćati autoritet, đavao je uskočio i izopačio taj autoritet kako bi ga postavio iznad savjesti. Jasna su područja djelovanja dodijeljenog autoriteta, ali on nikada ne smije prisvojiti mjesto koje pripada savjesti. Zasigurno nikada ne smije prekršiti autoritet Božje Riječi i autoritet kojeg Bog ima u sebi. Ako vam Bog govori jedno, a dodijeljeni autoritet drugo, vi se pokorite višem autoritetu. Upravo nam je to rečeno u Rimljanima 13:1.

Ne kaže nam:

«Pokorite se autoritetu.»

Kaže ovo:

«Razaznajte načelo po kojem se pokorava autoritetu i uočite koji je viši autoritet. Tako se možete pokoriti pravom autoritetu.»

Razumijete li ovo? Dopustite da vam dam nekoliko primjera dodijeljenog autoriteta:

- apostolski autoritet
- starješinski autoritet
- roditeljski autoritet
- autoritet muža nad ženom

To su samo neki primjeri dodijeljenog autoriteta. Ali on nipošto ne smije prekršiti autoritet savjesti. Autoritet civilnih vlasti je dodijeljen. Rečeno nam je da su službenici civilnih vlasti odgovorni Bogu (bilo da to shvaćaju ili ne, moraju se propisno ponašati). Nijedan ne smije prekršiti autoritet savjesti. Stvarno tako mislim. Dat ću vam primjer. Otvorite 1. Petrovu 2:13-16:

Pokoravajte se svakoj ljudskoj ustanovi zbog Gospodina: bilo kralju, jer je vrhovnik, bilo upraviteljima, jer ih on šalje da kažnjavaju one koji čine zlo, a pohvaljuju one koji

čine dobro! Ove je, naime, volja Božja: da čineći dobro ušutkate neosnovana govorkanja bezumnih ljudi. Pokoravajte se kao slobodni, ali ne služeći se slobodom kao izgovorom za svoju zloću, nego kao sluge Božje!

Pročitajte Djela 5:29. Zatičemo Petra dok stoji pred religioznim i civilnim vlastima. Zabranili su mu da govori u Isusovo ime. A što je on odgovorio?

Treba se više pokoravati Bogu nego ljudima – odgovoriše Petar i apostoli.

Je li Petar proturječio onome što je sam rekao u 1. Petrovoj 2? Ne, on u tim stihovima postavlja načelo po kojem se trebamo pokoriti civilnoj vlasti. Ali u 5. poglavlju Djela on prepoznaje i priznaje viši autoritet, a to je sam Bog. Dakle, ako viši autoritet kaže:

«Govori u Isusovo ime.»,

a civilni autoritet kaže:

«Ne govori u Isusovo ime.»,

tada poslušajte ono što piše u Rimljanima 13:1 – pokorite se višem autoritetu. Uzmimo, na primjer, brak. Žena je udana za svoga muža. On je možda nevjernik, nažalost, ponekad je i vjernik (ovo sam vidio kao pastor) i misli da, budući su u braku, može imati erotski spolni odnos sa ženom. Ali u 13. poglavlju poslanice Hebrejima je rečeno:

«Čak i bračna postelja mora ošati neokaljana.»

Njena savjest je povrijeđena. Što joj je činiti? Podrediti se mužu ili savjesti? Uz puno poštovanje, ona kaže:

«Ne, ja to ne mogu. Božja Riječ kaže da to nije u redu.»

On je možda računovođa koji radi za neku tvrtku. Božja Riječ kaže da je poslodavcu dodijeljen autoritet nad njim. Šef kaže:

«Želim da promijeniš brojke u tim računima, jer želim izbjeći porez.»

Dakle, dodijeljeni autoritet kaže:

«Učini nešto pogrešno.»

Autoritet savjesti kaže:

«Ne čini to, jer se suprotstavlja Božjoj Riječi.»

Tada s puno poštovanja i u svoj podložnosti treba reći:

«Ne mogu to učiniti.»

Vidite da dodijeljeni autoritet ne smije prekršiti autoritet savjesti. Ako vam starješina kaže da učinite nešto što remeti vašu Rječju kontroliranu savjest (ne govorim o vašim osjećajima, govorim o Rječju kontroliranoj savjesti), ili apostol, ili kako Pismo kaže, čak i anđeo, prekršio ju je. Što je autoritet? Autoritet je Rječju kontrolirana savjest, a ne dodijeljeni autoritet. Ako ovo shvatimo, možemo izbjeći greške «teškog autoriteta» koji je zapravo lažan.

Upravo su na tom području stvari često išle loše i mislili smo:

«Griješim protiv Boga ako se ne pokorim tom autoritetu.»

A tvoja savjest ti kazuje:

«Ne čini to, ne čini to.»

Upravo vam to govori savjest. Ako vašu savjest uistinu kontrolira Božja Riječ, ona vas može slobodno uputiti. Da dodijeljeni autoritet stvarno hoda u poslušnosti Bogu, ne bi nikada tražio od vas nešto takvo. Nikada ne bi prisiljavao osobu na nešto što opterećuje savjest te osobe. Tko god da je taj autoritet. Apostoli i starješine ne smiju to zahtijevati od stada. Muževi ne smiju zahtijevati od žena. Roditelji ne smiju zahtijevati od djece. Ako dođe do ozbiljnog kršenja Rječju kontrolirane savjesti, tada

savjest ima veći autoritet. Proveo sam dosta vremena na ovome, ali u ovom je područje bilo puno nejasnoća.

Kada shvatimo ova načela, moći ćemo se pokoriti autoritetu bez straha od pogrešnog autoriteta. Moguće je, u podložnosti i sa punim poštovanjem, odbiti poslušnost. To ne možete učiniti Bogu ili Njegovoj Riječi. Ali možete dodijeljenom autoritetu, jer je niži. Nasuprot dodijeljenom autoritetu stoji prisvojeni autoritet. Taj se autoritet nameće. To znači polagati pravo na autoritet kojeg Bog nije dao i često je to prisvajanje prava na vladanje koje Bog nije dao. To je potpuno nezakonita zlouporaba autoriteta sa svrhom kontroliranja nekoga. Moramo se oduprijeti prisvojenom autoritetu, jer je demonski i jer je to vračarstvo. To je duh Jezabele koji teži za manipulacijom i kontrolom. Budite veoma oprezni sa tom maskiranom proročkom riječi. Proroštva koja usmjeravaju na neki put ili radnje ne smiju biti jedino što slušamo, pogotovo ako savjest ne odgovara na njih. Općenito govoreći, proroštva koja usmjeravaju bi trebala samo potvrditi, a ne pokretati ili inicirati. Kada su Pavao i Barnaba molili i postili u Antiohiji, Bog im je već govorio u srcima. Postoji stih koji nam to govori. Dalje čitamo da je Duh Božji govorio, pretpostavljam putem proroštva, i rekao je:

«Odvojite mi Barnabu i Pavla za službu u koju sam ih već pozvao.»

Tako doslovno piše na grčkom. To ih nije šokiralo. Već su u duhu znali da je to ono što je Bog već rekao. Ali to je osposobilo ostale vođe da ih oslobode s radošću, jer su i oni znali da je to Božja volja. Amen? Dakle, to ih proroštvo nije usmjerilo, nego je samo potvrdilo ono što je Duh Božji već vodio u njihovim srcima. Biblija kaže:

«Zaključak neka se donese po riječima dvojice ili trojice svjedoka.»

Ja nikada ne bih poslušao proroštvo koje usmjerava, osim ako nije došlo iz dva ili tri potpuno neovisna izvora. Čak i tada bih čekao potvrdu u svom srcu. Bog je savršeno u stanju govoriti meni. I nikada ne bih tjerao svoju suprugu na nešto dok to i ona sama ne čuje od Boga. Nikada nisam zahtijevao od svoje supruge da me u svemu slijepo slijedi. Ponekad zadržim nešto u svom srcu godinu ili dvije dok i njoj Bog to pokaže. I tada se oboje možemo pokrenuti u stvarnoj vjeri za to. Ponekad ona čeka mene:

«Bože, otvori njegove oči. Ne znam zašto Te ne može čuti!»

Stoga, izbjegavajmo prisvojeni autoritet. Nemojmo se bojati oduprijeti mu se! To ne dolazi od Boga, nego od đavla. Idemo na broj pet.

5. Ugovorni autoritet

Taj izraz koristim na engleskom. Na primjer, kad unajmljujete stan, sklapate ugovor o najmu. Kažete:

«Plaćat ću vam toliko i toliko mjesečno.»

Vlasnik stana vam je tada dužan dati određena prava. To je narav saveza, ljubljeni. Kad sklopite savez sa Bogom, ulazite u odnos koji vam daje ugovorni autoritet. Daje vam određena zakonska prava koja su zapanjujuća. Sve što pripada Isusu možete tražiti od svog nebeskog Oca. Haleluja! To je ukratko rečeno. Ali sve što je Bog dao svom Sinu, dao je i vama. Primajući Njegovo spasenje primete i sva zakonska prava sinovstva. Svo Očevo bogatstvo vam po zakonu pripada. U vašem odnosu s Ocem ne dolazite Mu kao prosjak koji moli neku uslugu. Haleluja! Vi uistinu pripadate obitelji i imate isti pristup obiteljskom blagu kakvo ima jedinorođeni Sin Isus. Haleluja! Vjerujete li to? Bog ne želi da Mu dolazimo kao prosjaci, nego kao sinovi. Postoji cijelo područje našeg ugovornog autoriteta o kojem možemo govoriti, zbog onog što je Bog napravio da budemo u Isusu. Ima još jedno veliko područje. To se odnosi na

naš odnos sa đavlom. Zbog novog Saveza, zbog zakonitog ugovora izvršenog između Isusa i Njegovog Oca na križu, nama je dan predivan ugovorni autoritet nad svom đavolskom silom. Haleluja! Jer je na križu Isus trijumfirao nad đavlom. Pogledajmo to. (Mogao bih cijeli dan govoriti o ovome. To mi je tako uzbudljivo. Nadam se da istina dopire do vas.) U Luki 18:1-7 nalazi se priča o nesretnoj udovici. Ona dolazi sucu. Tko je sudac? Bog je sudac. A tko je optuženi? Tko se mora obraniti od ratoborne crkve? Đavao! A tko je tužitelj? To je slika nebeske sudnice u kojoj je Bog Otac sudac. Đavao se pokušava uhvatiti onoga na što sada nema pravo. Udovica predstavlja crkvu ili bilo kojeg vjernika koji je spreman zahtijevati svoja ugovorna prava. Ona kaže:

«Daj mi osvetu nad mojim protivnikom. Zahtijevam svoja prava.»

Ali koja su vaša prava? Što je vaš ugovorni autoritet? To je pravo da sve pokradete đavlom, da uništite sva njegova djela, bacite ga pod noge i zgazite. Haleluja! Vidite da je to dio velikog autoriteta kojeg nam je Bog dao. Imamo veliki autoritet sa Ocem, zbog onog što je Isus napravio da budemo u Kristu. Imamo veliki autoritet nad đavlom zbog onog što mu je Isus učinio na Golgoti. Amen!

Otvorite Luku 10:19:

Ovdje se koristi riječ autoritet ili vlast, to je «exousia».

Eto, dao sam vam vlast da bez pogibli gazite zmije i štipavce, i moć nad svakom neprijateljskom silom, te vam sigurno ništa neće moći nauditi.

Haleluja! Uđimo u ovo. Ovo je zakonit ugovor kojeg je Bog sklopio sa svojim Sinom: svi koji vjeruju u Njega bit će tretirani potpuno jednako kao i Isus Krist. Sve što tražimo i imamo od Oca je jednako onome što je On tražio i imao od Oca. Sav naš autoritet je jednak Njegovom autoritetu nad đavlom. Haleluja! (Ja molim da će malo ovoga kapnuti u neke od vas.) To je pravi ugovorni autoritet. Ja imam moć da se pokrenem u slobodi Božjeg autoriteta i nisam vezan zakonima religije. Slobodan sam učiniti sve što Duh kaže. Jednako kao Sin. Ne moram se pokoravati religioznim propisima. Samo se Bogu moram pokoriti. Ne moram se podložiti đavlovim budalaštinama. Imam potpuno pravo zgaziti ga. Nasuprot ugovornom autoritetu stoji legalizam. To je moć zakona, pravila i propisa da kontroliraju. Isus je rekao:

«Koga Sin oslobodi, taj je uistinu slobodan. Ostanite u Mojoj Riječi i tada ćete zaista biti moji učenici. Ali oni koje Zakon veže nisu nikada slobodni.»

Otvorite Galaćanima 3:1-3: (pažljivo čitajte riječi)

O nerazumni Galaćani! Tko vas začara...?

Tu se spominje vračarstvo. Prihvatanje Zakona nije samo stvar uma, tu se radi o duhu. U Evanđeoskoj i Karizmatskoj crkvi duhovi legalizna su na djelu kako bi vezali ljude da ne mogu djelovati u ugovornom autoritetu. Bojimo se biti poput Isusa. I bojimo se raditi kao Isus. Legalizam kontrolira. Legalizam je vračaski duh iz jame. To nije samo stav uma. Ako se pokorite legalizmu, zapravo se pokoravate duhu. To je duh Jezabele koji vas manipulativno želi kontrolirati demonskom silom i ukrasti vam ugovorni autoritet. Morate odbaciti legalizam, jer ćete u protivnom izgubiti pravi autoritet. Evo 1. stiha:

Tko vas začara da se ne trebate pokoravati istini...?

Ako se pokorite duhu legalizma, nećete se moći pokoriti istini.

...vas kojima je Isus Krist kao razapeti bio stavljen pred oči?

Sada 2. i 3. stih:

Htio bih od vas doznati samo ovo: jeste li primili Duha vršenjem Zakona ili prihvaćanjem vjere? Jeste li tako nerazumni da počinjući s Duhom sad svršavate s tijelom?

Sve što je počelo u Duhu sklono je skretanju u tijelo zbog manipulativnog duha koji to pokušava. Moramo biti svjesni tog duha. 5. stih nismo pročitali, ali u njemu ovako stoji:

A onaj koji vam daje Duha i čini među vama čudesa, čini li to zbog vršenja Zakona ili zbog prihvaćanja vjere?

Kakav je odgovor: zbog prihvaćanja vjere. Mi se pokoravamo ili ropstvu Zakona ili prihvaćanju vjere. Ovaj nam lažni autoritet oduzima sposobnost pokoravanja istini. Ali pravi nam autoritet daje sposobnost da mi zapravo budemo istina. Crkva u Galaciji je imala fantastično iskustvo. Pavao im je došao u slobodi Duha i Isus Krist im se manifestirao. Evo izraza koji je upotrijebljen u 1. stihu 3. poglavlja. Piše da im je Krist doslovno bio stavljen pred oči. (Znate one velike reklamne plakate, to je ogroman znak postavljen kako bi ga svi mogli vidjeti.) Ako se umjesto Zakonu pokorimo istini, tada imamo istu sposobnost. Možemo ući u zajednicu i pokoriti se istini prihvaćanjem vjere i tada dolazi Duh sa silom, znaci i čudesa se događaju i Isus je stavljen ljudima pred oči. Na sve njih djeluje moć te istine. Ali ako se pokorimo vračarskom, obmanjujućem, okultnom djelovanju legalizma, možemo stvoriti samo još jedan oblik zakonske religije koja ne može učiniti da itko išta vidi. Moramo se oduprijeti lažnom autoritetu svim svojim umom i predati se pravom autoritetu.

Ovih se prvih pet razina odnosi na izravni autoritet. Ali vidjeli smo da niže razine autoriteta ne mogu premašiti više. Kad nam to bude jasno, neće više biti zabune i bit ćemo u mogućnosti pokoriti se pravom autoritetu. Pokoravamo se pravom autoritetu, a ne nezakonitom i aktivno se odupiremo svakom lažnom. Želim ponoviti da budem siguran da ste zapamtili.

Koji je najviši autoritet? Sam Bog. A drugi? Božja Riječ. A treći? Savjest. Ali to mora biti savjest koju je Božja Riječ ispravila i učinila osjetljivom. Četvrta razina? Dodijeljeni autoritet. I peta je ono što sam nazvao ugovorni autoritet. Autoritet koji dolazi sklapanjem ugovora. Vidjeli smo da smo ušli u Savez s Bogom preko našeg Gospodina Isusa Krista i to nam daje veličanstvena prava sa Ocem i veličanstven autoritet nad đavlom. Amen? Sklapanjem ugovora se ne dobijaju samo prava, nego se prihvaćaju i odgovornosti. Želim govoriti o još jednom pravu koje imamo, a to je pravo na nadoknadu. Koliko vas se slaže sa mnom da je đavao lopov i kradljivac? Vi priznajete da je on lopov i kradljivac, pa budući da to znate, ne moram vam dokazivati. Otvorite Izlazak 22. poglavlje i tu želim da vidite što Pismo kaže o našim pravima nad lopovima i kradljivcima. Pročitajte samo 1. stih:

Ako se lopov zateče gdje probija zid, pa mu se zada smrtan udarac, njegovu krv ne treba osvećivati.

Što se događa ako lopov ukrade? Što Pismo kaže da će se dogoditi kada lopov ukrade? On to mora nadokaditi. Mora otplatiti. Ako ukrade, mora platiti četverostruko ili peterostruko. Biblija nam u Novom zavjetu veoma, veoma jasno govori da Boga ne zanimaju volovi. Tako je rečeno. U 1. Timoteju piše:

«Ne zavezuj usta volu koji vrše.»

Boga ne zanimaju volovi. Zašto se onda volovi toliko spominju u Starom zavjetu? Poučava nas načelima koja se primjenjuju. Mi nismo pod pravilima Starog zavjeta, ali nam ona pokazuju načela koja su sama bit Božjeg srca. Rješavajući se legalizma Zakona, ne smijete izgubiti načela. Ona su još uvijek važeća. Svaki dio Zakona je izražavao nešto iz Božjeg srca. Nije bilo ničeg pogrešnog u Zakonu. Pogrešno je bilo naše tijelo, njegova nesposobnost da ispuni Zakon. Svaki dio Zakona je bio dobar i častan, ali mi ga nismo mogli ispuniti upravo zbog svog grješnog tijela. Zato je Isus rekao da ni jedna jota i ni jedna kovrčica slova iz Zakona neće proći. Gotovo je sa obredima i sa starim načinom postizanja pravednosti. Ali još vrijedi sve što se tiče izražavanja Božjeg srca i Božjih načela. Zapravo je u Novom zavjetu sve podignuto na višu razinu. U Starom vam je zavjetu bilo zabranjeno fizički ubiti, dok u Novom zavjetu ne smijete ni u srcu mrziti. U Starom zavjetu niste smjeli počiniti preljub. U Novom zavjetu preljub ne smijete ni u mislima počiniti. Zakon nije izbrisan, podignut je na višu razinu. Sve ide ka nečemu višem u Kristu. Ako je bilo nezakonito i ako je postojala nadoknada za krađu u Starom zavjetu, onda je u Novom zavjetu to na još višoj razini. Ako su lopovi morali platiti u Starom, moraju i u Novom zavjetu. Kad sam to uvidio počeo sam shvaćati da ako mi đavao ukrade, ja imam zakonsko pravo zahtijevati nadoknadu. Haleluja. Kad počnete to uviđati, promijenit će se potpuno vaš stav prema iskušenjima. U Izlasku 22:3 piše:

Nađe li se ukradeno živinče živo u njegovu vlasništvu – goveče, magare ili koja glava sitne stoke – treba da ga plati dvostruko.

Ako ti lopov pokuša nešto ukrasti i ti to vratiš živo, on još uvijek treba nadoknaditi dvostruko. Ovo je veliko načelo. Ako te đavao muči i napastuje, ali mu ne pođe za rukom da ti ukrade, on svejedno mora platiti nadoknadu. Sotona pljačka kršćane, a jedino što oni poduzimaju je da traže milost da izdrže kušnje. Ali bolje je natjerati ga da plati. Pokušat će ti ukrasti novac. Pokušat će napasti tvoje zdravlje. Napast će sve što posjeduješ. To je namjerni napad s ciljem da ti oduzme vjeru. Ako ti odgovoriš na njegove napade tražeći nadoknadu, bit će puno oprezniji s tobom. Mogao bit vam dati mnoge ilustracije o ovome. Evo sad jednog primjera.

Radio sam sa predivnim bratom u Indiji. Podizali smo neke zgrade na jugu Indije i vlada nam je izdala građevinsku dozvolu, ali radovi su morali biti završeni do određenog datuma. Datum se približavao, a novac nije stigao. Otišao sam svom nebeskom Ocu. Rekao sam:

«Oče, trebamo odmah 5,000 funta.»

Rekao samo:

«John, obratit ću se Bogu za ovo. Neću prositi. Obratit ću se Bogu za ovo.»

Bog je govorio gospođi iz Škotske koja je bila na jednoj službi, a koju ja osobno nikada nisam sreo. Rekao joj je:

«Pošalji Alanu Vincentu 5,000 funta.»

Poslala mi je. Točno sam znao čemu je novac bio namjenjen. Poslao sam ga pravo u Indiju za izgradnju. Poslao sam novac najbržim putem jer je bio hitno potreban. Ali to nije bio i najsigurniji put. Bankarski sustav u Indiji je posve korumpiran i službenici su lopovi. Ne žive samo izvan banaka, oni su u bankama. I tako je netko ukrao novac. John me je nazvao i rekao:

«Novac nije stigao. Nestao je.»

Znao sam tko je bio odgovoran za to. Otišao sam pravo đavlu i rekao:

«Da si odmah vratio taj novac, u Isusovo ime. Stvorio si puno nevolja i ja zahtijevam nadoknadu.»

Postoji još jedan stih koji kaže da lopovi moraju platiti sedmerostruko i to je Izrekama 6:31. Amen. Sada taj stih uvijek koristim. Rekao sam:

«Plati sedmerostuko. Duguješ mi 35,000 funta. Morat ćeš platiti, jer ću se ja za ovo obratiti Bogu. Ali i u slučaju da odmah platiš, ipak ćeš morati platiti nadoknadu. Dakle, duguješ mi još 10,000.»

John je nazvao nakon dva dana i rekao:

«Novac je stigao.»

Službenik u banci je bio uhvaćen i novac je bio vraćen. John je dobio svojih 5,000 funta. Dva dana nakon toga dobio sam ček na 10,000 funta, pa sam mu poslao i tih 10,000. Sotona nas je uznemiravao, ali mi smo znali svoja ugovorna prava i autoritet, pa smo ga natjerali da plati. Haleluja. Jeste li to ikada pokušali? Veoma je zabavno. Kada jednom uvidite ovo i stojite na tome, kažem vam da će vas se đavao bojati. Upravo je iz tog razloga Jakov napisao u Jakovljevoj 1:2 (a ti se pitaš kako je taj čovjek mogao napisati nešto takvo):

Smatrajte potpunom radošću, braćo moja (ovo, naravno, uključuje i dame), kad upadnete u razne kušnje.

Na grčkom to doslovno znači:

«Poludite od radosti kad upadnete u razne kušnje.»

Kako je to Jakov mogao napisati? Je li on lud, je li sadist ili što je već? Poludite od radosti kad upadnete u razne kušnje znajući da kušnje stvaraju postojanost i strpljivost. A kada ta postojanost urodi savršenim djelom, piše, postajete savršeni i bez ikakva nedostatka. Ako izdržite kušnje postajete savršeni, bez ikakva nedostatka.

Ilustrirat ću vam to:

Uzimam veliki komad drva i s tim idem svom bratu. Podignem taj komad i udaram ga svom snagom po glavi. Krv mu teče i on viče:

«Ah! Ah! Uh, haleluja!»

Što je tom tipu? Pa vidite, on zna nešto što vi ne znate. On ima pravo zahtijevati od mene, recimo, 200,000 šilinga svaki put kad ga mlatnem po glavi. Bol je ista, još uvijek ga to veoma boli, ali ovo je promijenilo cijeli stav prema kušnji. I onda ga ponovo udarim «bang» i sada je to 400,000. Opet ga udarim «bang» i sada je već 600,000.

Zadivljujuće je koliko možete podnijeti kada znate da će vam biti plaćeno. Jakov je to znao. Ovome je poučavao svete. Rekao je:

«Sada možete podnijeti kušnje, jer đavao mora platiti. Ovo je dio vašeg ugovornog autoriteta. Imate zakonsko pravo natjerati đavla da plati. Ako vas pokrade, mora to platiti. (Mogao bih vam satima govoriti o ovome, ali želim da počnete razumijevati

načelo.) Vidio sam to prije nekoliko godina. To je promijenilo moj cijeli stav. Ako me đavao napadne i pogodi moj život, pa čak ako mu i uspije da me orobi, tada kažem:

«U redu, đavle, ja znam zakon i ti ćeš platiti za ovo.»

Ponekad Bog dozvoli đavlu da donese ekstremnu kušnju. Ne krade nam samo stvari, krade nam u našim vezama i odnosima. Krade muževe od žena i obrnuto. Razdvojiti će vođe i učiniti će da se uvrijede i raziđu. Podijelit će crkvu i razdvojiti vjernike. To je jako bolno. Morate znati tko je učinio tu bolnu stvar i ne dopustiti mu da se izvuče. Upotrijebite svoj ugovorni autoritet i recite:

«Zahtijevam nadoknadu za to. I ti ćeš platiti.»

Nije uvijek jasno kako se nešto može nadoknaditi. Ponekad je potrebna Božja mudrost. Bog će vas savjetovati o vašim pravima na nekom području i možete polagati pravo na njih.

Prije nekog sam vremena bio u crkvi u Sjedinjenim Državama i govorio sam kako voditi plemenitu bitku vjere i kako postupati sa nekim od ovih stvari. Bračni par mi se obratio:

«Znate, nedavno smo izgubili četverogodišnju kćer. Umrkla je. Kako možemo zahtijevati nadoknadu?»

Odgovorio sam:

«Nisam siguran.»

Neko smo vrijeme molili. Rekao sam:

«Oče, pokaži nam kako da tražimo nadoknadu.»

Dok smo molili, Bog je zapravo govorio ženi. Rekao je:

«Možete tražiti stotruko za svoje dijete.»

Pitala je:

«Kako, Gospode?»

Rekao je:

«Dat ću vam stotinu djece koja će sada biti spašena i ući u Božje kraljevstvo.»

I rekli su:

«Haleluja!»

Počeli su služiti djeci i već su vidjeli desetke djeca koja su došla Kristu Isusu. On uvijek mora platiti. Ako ste ikada čitali povijest crkve i razdoblje misionarskog pokreta, vidjet ćete da ovo načeluje djeluje uvijek iznova i iznova. Haleluja!

Možete li se sjetiti što vam je ukrao? Jeste li znali da imate zakonska prava i da nema ograničenja? Možete zahtijevati nadoknadu za ono što ste prije izgubili.

«Sotono, platit ćeš za ovo. Pitat ću Oca što trebam zahtijevati od tebe zbog te užasne štete koju si nanio u mom životu.»

Želim reći završnu stvar o ugovornom autoritetu, jer sva prava koja sam vam objasnio nose i određene odgovornosti.

Otvorite Luku 18:1 i dat ću vam primjer toga, ali neću detaljno ulaziti u to.

Iznese im zatim usporedbu o tome kako uvijek treba moliti i nikada ne klonuti.

U Novom zavjetu riječ «trebati» ili «morati» često se pojavljuje. To je prijevod grčke riječi «dei» ili «opheilo». Doslovno značenje te riječi je «biti u okovima kao zatvorenik i stoga biti vezan nekom obvezom». Ne radi se o tome sviđa li vam se to ili ne. Od vas se zakonito zahtijeva da to učinite. Druga riječ «opheilo» znači biti pod zakonskom ili moralnom obvezom. Proučio sam sve «trebati» i «morati» u Novom zavjetu. Ako ste u Savezu s Bogom koji vam daje određena prava, On je u Savezu s

vama koji Njemu daje određena prava. Upravo sam vam pokazao jedno. Usporedbom nas uči da ljudi, a, naravno, i žene, trebaju moliti. Nije rekao:

«Pa, pogledajte, ako osjećate da biste molili, bilo bi veoma lijepo da nam se pridružite na molitvenom sastanku.»

Nemate nikakvog izbora po tom pitanju. U Rimljanima 13:7 spominje se opet i kaže da moramo plaćati porez. Nikada nisam sreo osobu koja voli plaćati porez.

«Jutros me preplavio predivan osjećaj. Odjednom sam osjetio da mi se plaća porez.»

Nikada nisam upoznao nekog takvog. Ako biste pisali vladi i rekli:

«Pa, baš mi se ne plaća porez ovaj mjesec.»

Vlada bi vam odgovorila:

«Sve je u redu, ako ne osjećate da biste trebali, nema veze, dobro je.»

A ipak mi mislimo da se tako možemo ponašati u crkvi. Ne možemo, ljubljeni! Savez nosi odgovornosti, udružili smo se s Bogom. To nam daje veličanstvene povlastice, ali i nedvojbene odgovornosti. Kažete:

«Pa, ja ne znam kako treba moliti.»

Duh Sveti zna kako treba moliti. Sve što Mu je potrebno je vaše tijelo i On to može. Naša je odgovornost svjedočiti o našem Gospodinu Isusu Kristu. Tu se ne radi o slobodnom izboru. Pismo kaže da moramo.

«Pa, meni se to ne radi.»

Pa, Bogu se to radi.

«Ne znam kako da to radim.»

Duh Sveti zna kako. Vi se samo predajte Bogu i On će brzo naći način da vas savršeno i učinkovito upotrijebi za svoje namjere.

Postoji šesnaest glavnih «morati» u Bibliji. Moramo vidjeti koji su to i reći:

«Bože, nemam izbora po tom pitanju. Pokorit ću se Tvojim riječima. Pošalji svog Duha kako bih to mogao učiniti.»

Nemate druge mogućnosti, nego voljeti svoga brata. Vi jednostavno ne možete odlučiti ne voljeti ga. Tu nemate izbora. Nemate drugog izbora, nego postati sveti. To je «morate» u Bibliji. Božje je pravo da Mu morate biti poslušni u tome. Neću ići kroz sve, ali to je moćan popis. Svi smo uzbuđeni zbog povlastica, ali odgovornosti ne prihvaćamo ozbiljno.

Želim prijeći na dvije preostale razine autoriteta. Prvih pet su izravan autoritet vladavine, ali preostala dva autoriteta su, kako ih ja zovem, «autoriteti služenja». Ti autoriteti nisu dani, niti se mogu tražiti. To je autoritet koji je dobrovoljno dan nekome. Drugim riječima, sam odabirem hoću li biti pod tim. Osoba kojoj je dan autoritet ne može ga nametnuti. Možete samo dobrovoljno odlučiti hoćete li se staviti pod autoritet. Ako odaberemo ne podložiti se tim autoritetima, od nas se to ne zahtijeva, ali duhovni zakoni su ipak na snazi. Ti zakoni djeluju vjerovali mi u njih ili ne. Poučavao sam ovo u usporedbi sa zakonom gravitacije koji vrijedi u fizičkom. Bez obzira vjerujete li u gravitaciju ili ne, ona ipak djeluje. Ako biste skočili sa zgrade govoreći: «Ne vjerujem u gravitaciju.», gravitacija bi i dalje djelovala na vaše tijelo. Jednak je učinak na osobu koja vjeruje u gravitaciju i na onu koja ne vjeruje. Oboje će pasti na tlo potpuno jednakom brzinom. Nije važno što vi vjerujete, Bog odlučuje što će djelovati u zakonu Duha. Ako zanemarite ove autoritete, zakoni tih autoriteta će i dalje djelovati, priznali mi to ili ne. Ako zanemarimo ove autoritete, prokletstvo zbog zanemarivanja će doći na nas. Ali ako im se odlučimo pokoriti, tada će na nas doći blagoslov tih autoriteta. Pogledajmo ove dvije preostale razine autoriteta.

6. Autoritet časti i poštovanja

Čast pripada određenim ljudima, jer je Bog rekao da im pripada. Spomenut ću samo neke od njih iz Biblije. U Efežanima 6:2,3 piše:

«Poštuj svoga oca i majku» – to je prva zapovijed popraćena obećanjem: «da ti dobro bude i da dugo živiš na zemlji!»

Blagoslov dolazi kada poštujemo oca i majku. Nema veze kakvi su bili prema vama. Nije važno ni koliko griješe pred Bogom. Za vas je još uvijek ispravno poslušati Pismo. Ako ste poslušni Pismu, otkrit ćete da blagoslovi teku. Ako ste nepokorni Pismu, vidjet ćete da teče prokletstvo. To vrijedi u naravnom, u pogledu naših zemaljskih roditelja, ali isto vrijedi i u duhovnom, u pogledu naših duhovnih roditelja. Crkva treba poštovati svog oca. Ako se pobuni protiv oca iskusit će prokletstvo. Vidio sam da se to događa. Vidio sam čovjeka kojeg je Bog upotrijebio da rodi crkvu i kada je narasla, crkva je postala arogantna i odbacila je čovjeka kojeg je Bog upotrijebio da je rodi. Ne možete to učiniti, a da ne platite cijenu prokletstva koje će doći na vas. Vidio sam to mnogo puta u različitim dijelovima svijeta. Starješinama se mora dati čast. U 1. Timoteju 5:17 je rečeno:

Starješine koji dobro upravljaju, osobito one koji se bave propovijedanjem i poukom, treba smatrati dostojnima dvostruke časti.

I slijedeći stih kaže:

Ne zavezuju usta volu koji vrše!

Dakle, roditelje treba poštovati u novčanom, naravnom i duhovnom pogledu. Latinska verzija Biblije koristi riječ «honorarium», dvostruki «honorarium». To nam govori da oni koji među vama poučavaju, propovijedaju i koji su starješine, zaslužuju dvostruku plaću. Tako je rečeno. Evo kakav je stav crkve:

«On je u punovremenoj službi. Neka bude siromašan. Mi možemo zaraditi 30,000 šilinga mjesečno, ali ćemo se potruditi da on živi sa 7,000. To će ga držati u poniznosti.»

Stav crkve mora biti da on zaslužuje dvostruku čast. Eto, to je čast. Ako ga častite, što će Bog učiniti? Učinit će da blagoslov djeluje u vašem životu.

Bio sam u jednoj crkvi u Engleskoj prije nekoliko godina. Svi su izgledali jadno. Otišli smo na parkiralište. Svi su automobili bili stari i zarđali. Siromaštvo se osjećalo u svemu. Odsjeo sam u pastorovoj kući. Tepisi su bili istrošeni i sve je izgledalo loše i siromašno. Proveli smo dan sa svim ljudima. Bilo ih je oko stotinu u toj crkvi. Rekao sam im:

«Želio bih da svaki od vas na papir napiše iznos svoje mjesečne plaće. Nemojte napisati ime, samo iznos tako da se ne zna čiji je.»

Onda sam rekao jednom bratu:

«Bi li pokupio sve te papire? Hoćeš li zbrojiti iznose i podijeliti zbroj sa brojem ljudi.»

Tako smo dobili iznos prosječne plaće članova crkve. Time smo doznali da je pastor bio plaćen jednu petinu prosječne plaće u crkvi. Predložio sam da bi bilo zgodno dati mu povišicu. Povišili su mu plaću pet puta. Bio je van sebe. Ali kada sam posjetio crkvu godinu dana kasnije, svi su na parkiralištu imali nove automobile. Nije samo on bio blagoslovljen, crkva je bila blagoslovljena. Ako ne poštujete Božja načela, čak i

ako imate dobru plaću, izgleda kao da je stavljate u vreću bez dna. I onda uvijek kažete:

«Kamo je otišao sav novac? Ne znam gdje je. Izgleda da mi nikako ne polazi za rukom dobro raspolagati novcem.»

To samo predočava načelo. Ono djeluje. Crkve koje časte svoje očeve primaju Božji blagoslov u naravnom i duhovnom. Crkve koje časte starješine primaju Božje blagoslove. Nakon toga pozvani smo častiti apostole i proroke. Kada ih poštujemo, vidimo blagoslov. Otvorite Marka 6:4:

Isus im reče: «Prorok je bez časti jedino u svom zavičaju, kod svoje rodbine i u svojoj kući.»

I ako čitate i 5. stih nalazite i posljedice toga.

I nije mogao ondje učiniti nikakva čuda, osim što izliječi nekoliko bolesnika stavljajući na njih ruke.

Blagoslov nije mogao teći, jer nije bilo časti. Zašto ne vidimo čudesa koja bismo trebali gledati u Austriji? Pa, časti li Austrija apostole i proroke? Časti li? Možda se u tome nalazi dio objašnjenja. Možda čak ni ne znate ima li ih uopće u Austriji. Možda se Bog nije potrudio da ih pošalje, jer ih možda ne biste priznali kada bi ih poslao. Ali s druge strane, otvorite Mateja 10:41:

Tko primi proroka jer je prorok, primit će proročku plaću. Tko primi pravednika jer je pravednik, primit će pravedničku plaću.

Ako častimo proroka jer je prorok, primit ćemo proročku plaću. Primljena plaća je jednaka ukazanoj časti. Vidite li to? Na ovo niste prisiljeni. To odabirete dobrovoljno. Ukoliko častite te darove, priznate autoritet i stavite se pod njega, blagoslov teče. Suprotno tome svemu je prokletstvo zbog nepoštovanja. To je stav da se ne želi priznati ili radosno častiti te ljude. Ne želi se pokoriti tom autoritetu. Inzistira na jednakosti. Ruši autoritet. To zovemo stav jednakosti, znate po onoj paroli Francuske revolucije «liberte, fraternite, egalite» što znači sloboda, bratstvo i jednakost. Ta parola je prokletstvo pred Bogom. Bog nije revolucionar. On ne viče kada je osoba kojoj je On dao autoritet srušena, ljubljani. Čak i ako je nešto kod te osobe pokvareno, prepustite Bogu da to riješi. To ćemo načelo prihvatiti. Kada ga prihvatimo, stavljamo se u poziciju za Božji blagoslov. Mogli bismo naći puno primjera u Pismu, ali sjetite se što se zbilo kada Ham, Noin sin, nije poštovao svog oca. Sjećate li se toga? Zna li svi tu priču? Zna li što se dogodilo? Njegov otac je pogriješio kada se napio, jer nije priličilo ocu, koji je glava, da se napije. Pijani otac je ležao u šatoru. Ham ulazi u šator i zatiče oca. Kaže:

«Ha, ha, ha, evo mog oca, ha, ha, ha! Svima ću reći o ovome. Odavno nismo imali tako sočnu novost.»

Zna da je moguće zateći nekog vašeg vođu da griješi.

«Imam nešto ispričati o njemu, ha, ha, ha.»

I počnete to svukuda širiti. To je Hamov grijeh. Iako je Noa nedvojbeno pogriješio, Bog je bio bijesan jer ga Ham nije poštovao. Bog je stavio prokletstvo na njegov i na živote njegovih potomaka. Ali što su učinila druga dvojica braće? Oni ne bi čak ni pogledali očevu golotinju, već su hodali unatrag da ga pokriju ne gledajući ga. Bog ih

je blagoslovio zbog njihovog poštovanja. Postoji riječ u Novom zavjetu koju prevodimo kao uzdržavanje ili podnošenje. Doslovno značenje grčke riječi je «pokriti» umjesto «otkriti».

Duh Hama kaže:

«Baš je zabavno sa svima podijeliti ovo što sam čuo.»

To je Hamov duh. Ali što bi rekao duh drugog sina? Duh Šema i Jafeta:

«Brzo ću nestati i vratiti se poslije i nikada nitko neće saznati ni riječ ovoga što sam slučajno čuo.»

Bog voli takav duh. On će blagosloviti taj duh.

Mojsije je pogriješio oženivši se Kušankom. Nije to trebao učiniti. Što se dogodilo kada su ga Aron i Mirjam izazvali zbog toga? Bog je pobjesnio. To je u Brojevima 12. U 14. poglavlju Brojeva svi ljudi rekoše:

«Donosit ćemo sami svoje odluke. Nećemo više slijediti tvoje vodstvo, Mojsije.»

Ponovno je to izazvalo srdžbu Božju. U Brojevima 16 piše da se 250 vođa diglo protiv Mojsija, sinovi Kehatovi rekoše:

«Dobri smo jednako kao i ti. Imamo Duha. Možemo čuti Boga. Tko ti misliš da si?»

Pismo kaže da je Mojsije bio najkrotkiji i najpokorniji čovjek na zemlji. Bog mu je dao zadaću. Bog mu je dao autoritet. Bio je pozvan da vodi narod. Bog nije imao drugih planova. Božja je srdžba došla na tih 250 vođa. Moramo biti veoma oprezni da ne upadnemo u grijeh nepoštovanja, jer to donosi strašne posljedice. Piše u Psalmu 68:6,7:

Otac sirota, branitelj udovica, Bog je u svom svetom šatoru. Napuštene okućit će Jahve, sužnjima pružit sretnu slobodu:

Nisu li ova obećanja predivna? Slušajte sva ta prelijepa obećanja. I onda zadnji dio:

Buntovnici samo ostaše u sažganoj pustinji.

Poznam ljude koji tumaraju naokolo po kršćanskoj sceni bez mjesta kojem pripadaju zbog pobune u svojim srcima. Nekad su bili vođe. Ali sada samo lutaju okolo, vezani ni za što, jer se nisu htjeli pokoriti Riječi koja kaže da ne oduzimaju časti onima koje je Bog postavio za vođe nad njima. Krenimo na posljednju razinu. To je sedma razina autoriteta.

7. Autoritet funkcije

To je autoritet koji dolazi kada djeluje dar Duha. To može biti proroštvo, djelovanje čudesa, riječi znanja ili đakon odgovoran za neku praktičnu zadaću. To je dar autoriteta funkcije. Kada taj dar djeluje, dobro je da se vođe stave pod autoritet tog dara. Taj dar može djelovati u muškarcu, jednako kao i u ženi.

Dat ću vam primjer. Žena može iznositi moćne proročke riječi od kojih se tresu prozori. Ukoliko je čovjek koji vodi crkvu nesiguran, može se osjetiti ugroženim autoritetom tog dara. Ali on nipošto ne bi trebao tako reagirati. On vodi crkvu da se pokori autoritetu toga dara. Time se ne odriče svog autoriteta vlasti koji je druga vrsta autoriteta. Kaže:

«Crkvo, to nam je govorio Bog. Kleknimo na koljena, odgovorimo, podložimo se toj riječi i tom autoritetu.»

Ne odriče se svog autoriteta vlasti, nego ga koristi na ispravan način da vodi crkvu da se podredi autoritetu tog dara. Dopustite da vam iznesem primjer. 2. Ljetopisa 20. poglavlje, od 17. stiha.

Neprijateljska se vojska spremala uništiti Jošafata. Zazvao je Boga i prorok je došao donoseći riječ sa izvanrednom snagom:

Ne treba da se bijete; postavite se, stojte pa gledajte kako će vam pomoći Jahve.

Jošafat je bio kralj, bio je vladar. Što je učinio? Pao je na koljena, štovao i rekao svom narodu:

«Vjerujte u Gospodina svoga Boga.»

Rekao je:

«Vjerujte njegovim prorocima.»

Tada je izdao zapovijed da se pokore svakoj riječi koju je prorok izgovorio. To je oslobodilo blagoslov toga dara po svoj crkvi. Kada to uvidimo i kada autoritet vlasti može surađivati na ispravan način sa autoritetom dara, to oslodađa darove da dosegnu punu snagu u crkvi. Ali ako je autoritet vlasti nesiguran, to će ugušiti darove jer on misli:

«Gubim svoj položaj nad ljudima.»

Jednako je i sa snažnim riječima znanja i moćnim darovima iscjeljenja.

«Bože moj, neka dođe u moju crkvu, obećajem Ti, Gospode, dat ću mu mjesta. Upotrijebit ću svoj autoritet vlasti da oslobodim mjesto za autoritet dara.»

Jednako ću tako pozvati crkvu da se podloži đakonu koji obavlja određenu zadaću. Odgovoran je za ličenje crkve. Želi da svi muškarci dobrovoljno dođu, a i dame, naravno, kako bi svi zajedno radili na zgradi. On je odgovoran za posao. Kako ću ja postupiti kao vođa cijele crkve? Doći ću sa svojom četkom za ličenje i reći bratu đakonu koji ima autoritet za ovaj zadatak:

«Brate, što želiš da radim?»

Stavljam sebe i crkvu pod njegov autoritet zadatka. To je dobrovoljno, i zato je ugodno Bogu.

«Ali, ja sam pastor, ja to nikada ne bih mogao, i ja sam glavni.»

Vidite, moramo voditi crkvu u svemu. Koristimo autoritet vlasti da bismo im pokazali kako se podrediti autoritetu zadatka. Amen? Razumijete li to? Ali autoritet zadatka nikada ne može prekršiti autoritet vlasti. Kada netko ima veliki dar iscjeljenja ili veliki dar riječi znanja, Božja sila se oslobađa dok služe. Ne mogu reći autoritetu vlasti:

«Dođi ovamo, stani tamo, učini to. Ne staj mi na put!»

Nikada ne možete koristiti autoritet dara da nadglasate ili oborite autoritet vlasti. Uvijek se mora podložiti autoritetu vlasti. Može djelovati samo gdje mu autoritet vlasti dozvoli da djeluje. Možete biti najmoćniji i najsilniji prorok na svijetu. I dođete u crkvu u kojoj vam autoritet vlasti kaže:

«Molim te, ne govori.»

I kako ćete postupiti? Nećete govoriti. Autoritet dara nikada ne može nadjačati autoritet vlasti. Razumijete li to? Nasuprot autoritetu funkcije o kojem sam govorio nalazi se lažni autoritet kojeg nazivam autoritet duha kralja. I evo što taj kaže:

«Ja sam glavni i odgovorni. Ja sam vladar. Ja sam sada Božji čovjek. Vaau! Ja sam Božji čovjek i bolje ti je da pokažeš poštovanje, brate. Nemoj se ophoditi sa mnom kao sa drugima. Ja sam Božji čovjek i očekujem odgovarajući tretman.»

Ovaj duh možete sresti kod nekih vrlo nadarenih ljudi. To ja zovem duh kralja. To je lažni autoritet i ako se sretnem sa duhom kralja, imam posebnu službu da ga

dovedem u poniznost. Elizej je tako postupio kada je Naaman, veliki sirijski vojskovođa aramskoga kralja, došao sa svojom gubom da bude iscijeljen. Elizej nije čak ni izašao da razgovara s njim. Poslao je svoj najnižeg slugu da razgovara. Zašto je to učinio? Zbog ponosa tog čovjeka. Kada je sluga izašao, piše da je Naaman bio ljutit. Rekao je:

«Ionako se ne želim okupati u toj prljavoj rijeci.»

To je trebalo poniziti tog čovjeka i osloboditi ga duha kralja. Imam posebnu službu. Ako naiđem na duha kralja, ne smještamo ga u hotel. Smjestit ćemo ga u najskromnije, najbjeđnije i najgore mjesto u našoj crkvi koje možemo naći. Poslat ću nekoga sa najstarijim automobilom u zajednici da ga doveze. Takvi se obično ne zadrže dugo. Ali ponizne Božje ljude volimo častiti. Amen? Podložiti ćemo se njihovom autoritetu dara. Ali zapamtite što sam rekao na početku. Moramo prepoznati i pokoriti se pravom autoritetu. Od nas se ne traži da kršimo vlastitu savjest i da se pokoravamo nezakonitoj uporabi autoriteta. Neophodno je da se aktivno odupremo svakom lažnom autoritetu. Ja ću se oduprijeti duhu kralja, jer ne dolazi od Boga, nego od Sotone. Neću ugostiti te temperamentne službe balerina i filmskih zvijezda. Tretirajte ih kako god želite. Haleluja.